

mellett ostorozva és hajtva a lovakat. A lovak megijedtek és nekiiramod-
va száguldani kezdtek. A köves országútról gyorsan letértek a puha-
falusi útra s a kocsizörgés és a lódobogás gyorsan az éjbe veszett.

András alátette a vállát Kója hóna alá és támogatva, hogy a másik
könnyebben menjen, érzéssel így szólt hozzá:

— Támaszkodj csak rám!

Hajnal volt, három és négy óra között lehetett.

Rövidesen célhoz érkeztek.

(Gvozden András fordítása)

VLAY LAJOS:

KÉT VERS

KÖRSÉTA A FOGHÁZUDVARON

Pompátlan a rabok palotája
Sivár kőfalakkal körülzárva,
Fojtogat a záró falak örve
Kögyűrűben, körbe, körbe, körbe.

Örülgetj testünk sorsunk malma
De töretlen hitünk túlszárnyalja
És még arcunk sáppad, szívünk sorvad!
A remények intnek: holnap, holnap...

Hajtom, hajtod, hajtja, hajtjuk hajtjuk,
Míg a tiszta üsztet meg nem kapjuk...
Százszor törve, százszor felvidulva,
Forog a rabkerék újra, újra.

1941. aug.

CIFRA BOTOM

Paraszt voltam mikor faragtam
Jövő kazlát magasba raktam,
Napos hegyek ragyogó tája,
Szórtá kincsét kacagva rája.

Munkás voltam mikor faragtam
Verejtéket ábrákba raktam;
Tört bilincset, gyengéd virágot
Elnyomókra, zsarnokra átkot.

Író voltam mikor faragtam
Ős! rovást rováshoz raktam;
Igazságot, hűs! regéket
Szívből szívnek hímelve éket.

Ember voltam mikor faragtam
Ettem ittam, sírtam, kacagtam,
Emberséget, embert kerestem!
S lelkemért börtönnel lakolt a testem.

(1941)